

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLC120002

NAZWA
OBSZARU Pieniny

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ C	1.2. Kod obszaru PLC120002	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Pieniny

1.4. Data opracowania 2002-03	1.5. Data aktualizacji 2024-12
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2007-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 05.09.2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osop
Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-03

Data objęcia obszaru ochroną SOO:		2023-01
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:		rozp. MKiŚ z dn. 28 grudnia 2022 r. w spr. soo Pieniny (PLC120002)
Wyjaśnienia:	zmiana kodu na PLC - połączenie PLB120008 i PLH120013 (dostosowanie granic, powiększenie) - 12.2012	

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
20.3786

Szerokość geograficzna
49.4176

2.2. Powierzchnia [ha]:
2336.43

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL21	Małopolskie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3220			2.34		M	D			
3240			0.0		M	D			
5130			1.87		M	B	C	B	B
6170			17.29		M	A	C	A	A
6210			46.96		M	A	C	B	A
6230			1.87		M	D			
6430			1.64		M	B	C	A	B
6510			76.0		M	D			
6520			207.0		M	B	C	B	B

7220		0.0		M	D			
7230		8.41		M	A	B	A	A
8160		1.4		M	A	B	B	A
8210		0.0		M	A	C	A	A
8310		0.0	22	M	B	C	A	B
9110		13.08		M	D			
9130		899.98		M	A	C	A	A
9150		604.89		M	A	A	A	A
9170		26.4		M	D			
9180		73.83		M	A	C	A	A
91E0		13.32		M	C	C	B	C
91Q0		8.41		M	A	A	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A223	Aegolius funereus			p	2	4	p		M	D			
B	A091	Aquila chrysaetos			r	1	1	p		M	B	B	C	C
B	A089	Aquila pomarina			r	2	2	p		M	D			
M	1308	Barbastella barbastellus			w				P	M	D			
F	5264	Barbus carpathicus			p				C	M	D			
A	1193	Bombina variegata			p				P	M	C	B	C	B
B	A104	Bonasa bonasia			p	10	15	p		M	D			
B	A215	Bubo bubo			p	4	6	p		M	B	B	C	B
P	1386	Buxbaumia viridis			p	150	150	i		M	A	A	C	A
M	1352	Canis lupus			c	1	3	i		M	D			
I	4014	Carabus variolosus			p				P	M	C	B	C	B
M	1337	Castor fiber			p	2	5	i		M	D			
B	A030	Ciconia nigra			r	3	3	p		M	D			
P	1902	Cypripedium calceolus			p	30	30	i		M	C	B	C	C

B	A239	Dendrocopos leucotos		p	3	5	p		M	C	B	B	B
B	A236	Dryocopus martius		p	10	30	p		M	D			
P	2114	Erysimum pieninicum		p	4000	5000	i		M	A	A	A	A
I	6199	Euplagia quadripunctaria		p				P	M	A	B	B	A
B	A103	Falco peregrinus		r	1	2	p		M	C	B	B	B
B	A321	Ficedula albicollis		r				P	M	D			
B	A320	Ficedula parva		r				P	M	D			
B	A217	Glaucidium passerinum		p	3	5	p		M	C	B	C	C
B	A338	Lanius collurio		r	20	40	p		M	D			
M	1355	Lutra lutra		p	1	3	i		M	D			
M	1361	Lynx lynx		p	1	2	i		M	C	A	B	B
B	A280	Monticola saxatilis		r				P	M	D			
B	A261	Motacilla cinerea		r				P	M	D			
M	1324	Myotis myotis		w				P	M	C	B	C	C
B	A344	Nucifraga caryocatactes		r				P	M	D			
B	A072	Pernis apivorus		r				P	P	D			
B	A241	Picoides tridactylus		p	7	10	p		M	C	B	B	C
B	A234	Picus canus		p	2	10	p		M	D			
M	1303	Rhinolophus hipposideros		w				P	M	C	B	C	B
I	1087	Rosalia alpina		p				P	M	D			
B	A220	Strix uralensis		p	2	3	p		M	D			
B	A333	Tichodroma muraria		r	1	3	p		M	C	B	C	C
A	1166	Triturus cristatus		p				P	M	D			
A	2001	Triturus montandoni		p				P	M	C	B	C	B
B	A282	Turdus torquatus		r				P	M	D			
M	1354	Ursus arctos		c	1	1	i		M	D			
I	1014	Vertigo angustior		p				P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie

częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	0.0
N19	17.16
N23	0.04
N17	66.59
N06	0.3
N10	8.8
N09	4.26
N12	2.84
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje pasmo górskie Pienin. Stanowi on brzeżny, północny fragment Pienińskiego Pasa Skałkowego. Pasma zbudowane jest z wapieni i piaskowców. Gęsta jest sieć źródeł, w większości krasowych, o dużej wydajności. Liczne są też potoki spływające do Dunajca lub Krośnicy. Na terenie Pienin znaleziono 22 jaskinie, w większości pseudokrasowego pochodzenia; największa z nich to Jaskinia w Ociemnem (dł. 196 m, gł. 47,5 m). Charakterystyczne dla Pienin są bardzo duże różnice w klimacie lokalnym między ich południowymi i północnymi zboczami, co pociąga za sobą zróżnicowanie szaty roślinnej. Lasy zajmują ponad 70% powierzchni; na zboczach o ekspozycji północnej przeważa żyzna buczyna karpacka, u podnóża skał i w żlebach spotkamy płaty jaworzyny górskiej, zbocza o wystawie południowej zajmują ciepłolubne lasy bukowe i jodłowe, a bezleśne zbocza pokrywają bujne murawy kserotermiczne. Na ich obrzeżach i u podnóża skał rozrastają się płaty ciepłolubnych zarośli ze zw. Berberidion. Charakterystyczna dla Pienin jest obecność półnaturalnych, bogatych biocenoz łąkowych, obfitujących w gatunki storczykowatych, niezwykle barwnych górskich muraw naskalnych porastających strome ściany skalne oraz reliktowych kserotermicznych lasów sosnowych. Obszar ma wyjątkowe walory krajobrazowe - obejmuje malowniczy przełom Dunajca pomiędzy Czerwonym Klasztorem a Szczawnicą. Dolina jest tu bardzo wąska i niezwykle kręta. Na odcinku 2,5 km w linii prostej rzeka tworzy siedem ostrych zakrętów i ma 9 km długości. Dno doliny, zwężające się miejscami do kilkunastu metrów, całkowicie wypełnia rzeka, której spadek jest duży, ale nierównomierny; występują tu na przemian bystre "szypoty" i spokojne "płosa". Ujścia bocznych dolinek są zawieszane nad Dunajcem, gdyż ich wody nie dorównują mu w erozyjnym pogłębianiu koryt. Zakola Dunajca nie są meandrami wciętymi, ale są wymuszone zarówno rozmieszczeniem twardych skałek i mało odpornej osłony, jak też przebiegiem licznych szczelin, pęknięć i dyslokacji. Geneza przełomu nie została do dzisiaj wyjaśniona.

Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilla caulescentis* (kod siedliska: 8210) nie posiadają określonej powierzchni z powodu jego występowania na pionowych ścianach skalnych, których rzut na płaszczyznę poziomą daje niewielką powierzchnię, bądź jest bliski zero; zastosowanie powierzchni rzeczywistej (powierzchni skały) dałoby zakłamaną wartość, która zawyżałaby znacznie sumę powierzchni wszystkich siedlisk przyrodniczych.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar ważny dla zachowania różnorodności biologicznej; stwierdzono tu 21 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (m.in. murawy kserotermiczne oraz użytkowane ekstensywnie łąki o wyjątkowym bogactwie florystycznym) i 22 gatunki z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Na podkreślenie zasługuje bardzo bogata flora. Znanych jest stąd niemal 900 gatunków roślin naczyniowych (ponad 1100 w całych Pieninach), wśród nich dwa endemiczne gatunki roślin naczyniowych (mniszek pieniński *Taraxacum pieninicum* i pszonak pieniński *Erysimum pieninicum*) i 3 endemiczne odmiany (rozchodnik ostry *Sedum acre* var. *calcigenum*, bylica piołun *Artemisia absinthium* var. *calcigena*, chaber barwny *Centaurea triumfettii* var. *pieninica*) oraz relikty geograficzne (chryzantema Zawadzkiego *Dendranthema zawadzkii*, tawuła średnia *Spiraea media*, szczwoli gorz tatarski *Conioselinum tataricum* i jałowiec sabiński *Juniperus sabina*). Spośród endemitów zachodniokarpackich występują tutaj: oset klapowany *Carduus lobulatus* i goździk wczesny *Dianthus plumarius* subsp. *praecox*. Pieniny są też jedynym miejscem, z którego wykazano występowanie *Dianthus nitidus* (endemit, względnie subendemit Karpat Zachodnich) w Polsce. Jego jedyne stwierdzenie pochodzi z 1880 r. i obecność gatunku nie została później potwierdzona. W Pieninach nadal istnieją odpowiednie dla niego biotopy. Znajdują się tu stanowiska licznych gatunków roślin naczyniowych prawnie chronionych oraz zagrożonych w Polsce. Opisano stąd także endemiczny zespół: *Dendranthema-Seslerietum variaie*, porastający strome zbocza i półki skalne ścian wapiennych oraz najlepiej tutaj wykształconą ciepłolubną łąkę pienińską *Anthyllidi-Trifolietum montani*.

Niezwykle bogata jest fauna bezkręgowców, z wieloma rzadkimi i zagrożonymi gatunkami. Oprócz priorytetowych nadobniczy alpejskiej i krasopani hera oraz kilku innych gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a także proponowanych do włączenia do Załącznika II chrząszcza *Carabus variolosus*, występują tu co najmniej 2 gatunki endemiczne dla Pienin (*Onychiurus carpenteri* i *Isophya pienensis*) oraz bardzo liczne endemity zachodnio- i ogólnokarpackie. Ostatnie publikowane stwierdzenie sichrawy karpackiej pochodzi z 1955 roku.

Liczna jest fauna nietoperzy obejmująca 14 gatunków, w tym 4 z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Głowacica jest na tym terenie gatunkiem introdukowanym.

Obszar ma również duże znaczenie dla ochrony ptaków - w ostoi występuje ponad 160 gatunków ptaków, w tym co najmniej 16 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym występuje tutaj puchacz (PCK), 2-3% populacji krajowej (C6), puszczyk uralski (PCK) i sóweczka (PCK) - powyżej 1% populacji krajowej (C6). W stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występuje dzięcioł biało-grzbiety (0,3-1%, PCK) i dzięcioł trójpalczasty (0,8%, PCK). Dodatkowo, obszar ma wyjątkowe walory krajobrazowe: obejmuje jeden z najpiękniejszych przełomów rzecznych w Europie.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	E01		o
L	F03.02.01		i
M	A02		o
L	F03.02.03		i
L	E01.04		i
L	B02.02		i
L	B02.04		i
M	F06		i
H	D01.01		i
L	D02.01		b
L	B		o

M	F02.03		o
M	K04.05		b
L	A01		b
H	G01.02		i
M	G01		b
L	A04		o
M	J02.12		o
L	G01.01		o
M	D01.02		b

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A01		o
M	G01		o
L	G01.01		o
L	B		o
M	A02		b
M	A03		o
M	B02.01		i
L	A04		o
L	A04		i
M	G03		o
L	A01		i
M	A03		i
M	G01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Amirowicz A., Baryła J., Dziubek K., Gradziński M. 1995. Jaskinie Pienińskiego Parku Narodowego. Pieniny - Przyroda i Człowiek 3: 3-41
 Anonimus. 1997. Operat ochronny Pienińskiego Parku Narodowego. Pieniński PN, Krościenko.
 Msc.Ciach M. 2001. Liczebność i rozmieszczenie sów Strigiformes w Pienińskim Parku

Narodowym. Praca magisterska. AR, Kraków. Msc. Ciach M., Kozik B. 2002. Pieniny - dane niepublikowane (unpublished data). Dąbrowski J.S., Krzywicki M. 1982. Ginące i zagrożone gatunki motyli (Lepidoptera) w faunie Polski. Cz. I. Studia Naturae, ser. B. 31: 3-171. Głowaciński Z. (red.). 1992. Polska czerwona księga zwierząt. PWRiL, Warszawa. 1-352. Głowaciński Z. (red.). 2001. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. PWRiL, Warszawa. Gromadzki M., Dyrz A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk. Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk. Msc. IOP PAN 2006 Weryfikacja bazy danych i propozycja nowych specjalnych obszarów ochrony siedlisk w regionie alpejskim. Raport z realizacji umowy Nr 1/Natura2000/2006. Maszynopis. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. IOP PAN red. 2006-2007 Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000 msc, GIOŚ, Warszawa. IOP PAN red. 2007 Raport dla Komisji Europejskiej z wdrażania Dyrektywy Siedliskowej w zakresie dotyczącym monitoringu msc., GIOŚ, Warszawa. Kaźmierczakowa R. (red.). 2004. Charakterystyka i mapa zbiorowisk roślinnych Pienińskiego Parku Narodowego. Studia Naturae. 384 s. 49. Kaźmierczakowa R., Zarzycki K. (red.). 2001. Polska czerwona księga roślin. Paprotniki i rośliny kwiatowe. Inst. Bot. PAN, Inst. Ochr. Przyr. PAN, Kraków. Ochrya R., Szmajda P. (red.). 1991. Atlas of the geographical distribution of spore plants in Polska. Mosses. Institute of Botany, PAS, UAM, Kraków-Poznań. 7: Piątek G., Voncina G. 1995. Stanowisko storzane bezlistnego *Epipogium aphyllum* R. Br. w Pieninach. Chrońmy Przyr. Ojcz. 51, 4: 68-70. Przybyłowicz Ł. ----- unpubl. data 2006. Rafiński J. 2001. *Triturus montandoni* (Boulenger, 1880) traszka karpacka. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. Red. Z. Głowaciński. wyd. II 283-285. Salamon Z. 1988. Pieniński Park Narodowy. Parki Nar. Rez. Przyr. 9(2,3): 53-58. Sidło P.O., Błaszczowska B. & Chylarecki P. (red.) 2004 Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa. Szwajko P. 1992. *Pseudogaurotina excellens* (Brancsik, 1884) siczawa karpacka. Polska czerwona księga zwierząt. Red. Z. Głowaciński. s. 297-298. Świeboda M. 1976. Rozmieszczenie obuwika pospolitego *Cypripedium calceolus* L. w Polsce. Ochr. Przyr. 41: 205-230. Voncina G. 2008 The occurrence of *Buxbaumia viridis* (Polytrichopsida, Buxbaumiaceae) in the Pieniński Park Narodowy (Polska). W: A. Stebel, R. Ochrya (red.), Bryophytes of Polish Carpathians. Sorus, Poznań, ss. 171-176. Voncina G., Chachuła P. 2012. Aktualne występowanie bezlistu okrywowego *Buxbaumia viridis* (Buxbaumiaceae, Bryophyta) w Pienińskim Parku Narodowym. Pieniny - Przyroda i Człowiek 12: 81-86. Walczak M., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. IOŚ, III wyd., Warszawa. Walczak W., Radziejowski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. Wyd. 3. Inst. Ochr. Środ., Oddz. Gdańsk, Gdynia. Zarzycki K. (red.). 1982. Przyroda Pienin w obliczu zmian. Studia Naturae, ser. B. 30: 1-578. Zarzycki K. 1976. Małe populacje pienińskich roślin reliktowych i endemicznych, ich zagrożenie i problemy ochrony. Ochr. Przyr. 41: 7-75. Zarzycki K. 1981. Rośliny naczyniowe Pienin. Rozmieszczenie i warunki występowania. PWN, Warszawa-Kraków. ss. 259.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL01	99.95	PL04	0.0		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL01	Pieniński Park Narodowy	*	99.95
PL04	Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu	*	0.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Pieniński Park Narodowy
Adres:	Polska Jagiellońska 107B 34-450 Krościenko n/Dunajcem
Adres e-mail:	biuro@pieninypl.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Pienińskiego Parku Narodowego Link: http://www.pieninypl.pl/files/fck/File/Plan_Ochrony_Pieninskiego_Parku_Narodowego.pdf
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120002

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--